

Rapport

Datum: 5 september 2006
Rapportnummer: 2006/302

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Limburg Zuid sedert 2003 onvoldoende actie heeft ondernomen naar aanleiding van de door hem gedane meldingen van parkeeroverlast in de nabijheid van zijn woning.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is woonachtig in L. Hij woont in een straat waarin onder meer een basisschool is gevestigd. Ter hoogte van verzoekers woning bevinden zich aan weerszijden van de straat, die naar verzoekers zeggen (ongeveer) vier en een halve meter breed is, woonhuizen. Er is volgens verzoeker in principe voldoende parkeergelegenheid voor iedereen, waardoor het niet nodig is om buiten de daartoe bestemde plaatsen te parkeren.

2. Verzoeker ondervindt al enige jaren parkeeroverlast in zijn straat. Volgens hem wordt er dagelijks veelvuldig fout en/of hinderlijk geparkeerd: er wordt op het trottoir, vóór en tegenover opritten en voor voetpaden geparkeerd. Tegenover de uitrit van verzoeker staat regelmatig een auto van zijn overburen geparkeerd. Hierdoor lukt het verzoeker niet gemakkelijk om zijn oprit op dan wel af te rijden.

Volgens verzoeker is het, naast de ondervonden hinder, in verband met de veiligheid nodig dat er een minimale vrije ruimte is van drie en een halve meter voor hulpdiensten, bijvoorbeeld de brandweer. Door de fout geparkeerde auto's blijft er nauwelijks twee en een halve meter over en ontstaat er daardoor een onveilige situatie. Verzoeker noemt onder meer ook het probleem dat vrachtauto's soms moeten uitwijken naar het trottoir omdat er op de rijbaan onvoldoende vrije ruimte is, waardoor onder meer kinderen gevaar lopen die onderweg zijn van en naar school.

3. Verzoeker bracht het door hem geconstateerde probleem vele malen onder de aandacht van de politie en de gemeente L. Op 18 en 19 april 2005 diende hij bij de politie een klacht in omdat de politie naar zijn mening tekortschoot in haar aanpak van de parkeerproblemen. Volgens hem is het grootste probleem dat de politie weigert de foutparkeerders aan te spreken of te bekeuren.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Limburg Zuid sedert 2003 onvoldoende actie heeft ondernomen naar aanleiding van de door hem gedane meldingen van parkeeroverlast in de nabijheid van zijn woning.

Verzoeker legde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman een aantal uitdraaien over van foto's die gemaakt zijn in zijn woonomgeving, ter illustratie van het door hem aangekaarte parkeerprobleem. Volgens verzoeker moet de politie optreden op grond van het bepaalde in artikel 24 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV; zie Achtergrond, onder 1.). In het verleden heeft de politie wél twee keer een bekeuring uitgeschreven, aldus verzoeker. Politieambtenaren vertelden verzoeker tijdens telefoongesprekken, zo liet hij weten, dat foutparkeren bij de politie geen prioriteit heeft. De politie legt dat volgens verzoeker aldus uit, dat zij er niets tegen doet. Politie en gemeente schuiven de verantwoordelijkheid volgens verzoeker op elkaar af.

2. Verzoeker deelde nog mee dat een politieambtenaar en een ambtenaar van de gemeente in 2003 ter plaatse kwamen en met een politiebus probeerden of zij zijn oprit konden op- en afrijden. Dit lukte hen niet, zo liet verzoeker weten.

3. De korpsbeheerder liet weten de klacht niet gegrond te achten. Hij deelde mee dat politieambtenaren ter plaatse verscheidene controles hebben uitgevoerd. Tijdens die controles was niet gebleken van strafbare feiten of van gedragingen in strijd met het bepaalde in de Wet Administratiefrechtelijke Handhaving Verkeersvoorschriften (WAHV). Weliswaar erkent de politie dat de situatie met de geparkeerde auto's in verzoekers straat soms hinderlijk is, maar zij ziet in het algemeen geen mogelijkheid om hiertegen repressief op te treden, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder liet weten dat de politie de situatie meermaals met de gemeente heeft besproken in het periodiek overleg. Ook heeft de politie verzoeker er verscheidene malen op gewezen dat hij zich voor het treffen van maatregelen dient te wenden tot de gemeente, uit hoofde van diens taak als wegbeheerder. Volgens de korpsbeheerder is het probleem ter plaatse namelijk het gevolg van de infrastructurele situatie en wordt dit mogelijk versterkt door verwarrende verkeersmaatregelen door de gemeente.

Verder kon niet worden nagegaan of politieambtenaren verzoeker op enig moment hadden verteld dat foutparkeren geen prioriteit heeft en dat de politie er niets aan doet, zo liet de korpsbeheerder weten. Het parkeertoezicht heeft weliswaar niet de eerste prioriteit als het gaat om de handhaving van verkeersregels, maar de politie zal in voorkomende gevallen handhavend optreden indien er concrete overtredingen dan wel gedragingen worden geconstateerd die strijdig zijn met de relevante regelgeving, zo lichtte de korpsbeheerder toe.

4.1. Uit informatie van de politie kwam het volgende naar voren. Op 27 juli 2003 ontving de politie een melding dat er op straat tussen verzoeker en (een bezoeker van) zijn overburen discussie was over de parkeersituatie. Een politieambtenaar ging ter plaatse, sprak met verzoeker en de andere betrokkene en bracht hen tot bedaren. Verzoeker bracht naar voren dat er geparkeerd was in strijd met het bepaalde in het RVV en artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW; zie Achtergrond onder 2.). De politieambtenaar legde dit

voor aan een collega die gespecialiseerd was in verkeer. Hij verwees verzoeker vervolgens naar de gemeente, omdat die als wegbeheerder kon ingrijpen door bijvoorbeeld een parkeerverbod in te stellen aan één zijde van de straat.

4.2. Uit de politierapportages bleek verder nog het volgende. Naar aanleiding van verzoekers klacht van 18 en 19 april 2005 gingen twee ambtenaren van het regionale politiekorps Limburg Zuid op 26 april 2005 ter plaatse en namen de parkeersituatie in ogenschouw. Zij brachten verzoeker een bezoek en spraken met hem over de situatie en de bij hem ontstane wrevel. Volgens de politieambtenaren was er die dag geen sprake van een overtreding van het RVV of andere verkeerswetgeving. In hun visie was er hooguit sprake van hinderlijk parkeergedrag. Er was dan ook geen wettelijke basis om tegen de bestuurders van de geparkeerde voertuigen op te treden, zo lieten zij verzoeker weten. Toen hij niet tevreden bleek met deze uitleg, verwezen zij hem naar de gemeente. Eén van de politieambtenaren besloot nog met de gemeente te zullen overleggen of het gedeelte van het trottoir dat bij verzoekers uitrit verlaagd was kon worden verbreed. De politieambtenaren erkenden tegenover verzoeker (deels) het probleem dat hulpdiensten er niet door kunnen. Volgens hen leverde dit echter geen strafbaar feit op, maar was ook dit een aangelegenheid van de gemeente.

II. Beoordeling

5. Gelet op de beschikbare informatie, acht de Nationale ombudsman voldoende aannemelijk dat er in dit geval sprake is van een conflict tussen verzoeker en foutparkeerders in zijn buurt, en meer in het bijzonder zijn overburen die tegenover zijn oprit parkeren.

6.1. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit betekent voor de politie dat zij haar taken op daadkrachtige en deskundige wijze dient uit te voeren. Eén van de taken van de politie is de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde. Wanneer er sprake is van een verdenking van het plegen van een strafbaar feit, dient de politie repressief op te treden.

Ook preventie en hulpverlening behoren tot de taken van de politie. Wanneer er sprake is van een conflict mag van de politie worden verwacht dat zij tracht om door bemiddeling tot een oplossing te komen. Daardoor kan wellicht in een vroeg stadium erger worden voorkomen.

6.2. In dit verband is van belang dat de mogelijkheden van de politie om haar taken uit te voeren, niet onbeperkt zijn. Elk politiekorps wordt bij de vervulling van zijn taken beperkt door de middelen die het, in het kader van een landelijke verdeling, ter beschikking worden gesteld, gezien in samenhang met omvang en aard van het werkaanbod van het betreffende korps. Het voorgaande betekent dat de politie bij de vervulling van haar taken,

waaronder die van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, prioriteiten dient te stellen. Daarbij mag worden verwacht dat deze prioriteitstelling weloverwogen gebeurt. Zij dient daartoe een aantal factoren tegen elkaar af te wegen, zoals de ernst en de spoedeisendheid van de betreffende melding of het verzoek, de capaciteit van de politie op dat moment, het aantal overige meldingen en het belang daarvan en de overige werkzaamheden. Voor zover mogelijk dient de politie naast de gestelde prioriteiten ook aandacht te schenken aan die gevallen waaraan geen prioriteit kan worden toegekend.

7.1. De politieambtenaren hebben, zo is in het onderzoek gebleken, tijdens door hen uitgevoerde controles ter plaatse geen parkeerovertredingen geconstateerd waartegen zij verbaliserend konden optreden. De Nationale ombudsman overweegt verder dat uit de informatie die verzoeker heeft verstrekt niet voldoende is gebleken dat er reden was voor optreden door de politie in het kader van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde. Van belang in dit verband is het gegeven dat de pal naast of tegenover verzoekers oprit geparkeerde auto's het gebruik van die oprit weliswaar bemoeilijkten, maar niet verhinderden. Er bestond voor de politie in redelijkheid dan ook geen aanleiding om naar aanleiding van de meldingen repressief op te treden en over te gaan tot het wegslepen van de auto's die naast of tegenover de oprit waren geparkeerd. Ook overigens was er geen reden voor repressief optreden. Zoals door de politie ook naar voren is gebracht, is het voorzien in een oplossing voor de krapte op de weg primair een taak voor de plaatselijke gemeente.

Ten aanzien van het uitblijven van repressief optreden is er - mede in het licht van de benodigde prioriteitenstelling - geen reden voor kritiek op het optreden van de politie.

7.2. Gebleken is verder dat politieambtenaren meermalen ter plaatse zijn gegaan, gesprekken met verzoeker en buurtbewoners zijn aangegaan, hen uitleg hebben geboden over de mogelijkheden en onmogelijkheden van de situatie en hebben getracht het conflict te sussen. De politieambtenaren hebben verder meermalen ter plaatse controles uitgevoerd, hebben een collega ingeschakeld die gespecialiseerd is in de behandeling van verkeerssituaties en hebben de problematiek meermaals met de gemeente besproken in het periodiek overleg. Ook zijn politieambtenaren met de gemeente in overleg getreden voor een verbreding van verzoekers oprit.

Gelet op deze inspanningen van de politieambtenaren is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie voldoende daadkrachtig en adequaat heeft gehandeld bij de hulpverlening en preventie.

Alles overziend heeft de politie het vereiste van professionaliteit voldoende in acht genomen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid is niet gegrond.

Onderzoek

Op 15 juli 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Landgraaf, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid. Verzoeker had zich al eerder, bij brieven van 26 april 2005 en 18 mei 2005, tot de Nationale ombudsman gewend. Voordat de Nationale ombudsman tot het doen van onderzoek kon overgaan, diende de korpsbeheerder echter eerst in de gelegenheid te worden gesteld om op de klacht te reageren. Verzoekers klacht voldeed namelijk nog niet aan het kenbaarheidsvereiste zoals neergelegd in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid, werd vervolgens een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd hem een aantal specifieke vragen gesteld.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Limburg Zuid en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Maastricht over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

De beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

een brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 26 april 2005, met bijlagen;

het verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 14 juli 2005, met bijlagen;

een e-mail bericht van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 11 augustus 2005;

een afschrift van het klachtdossier van het regionale politiekorps Limburg Zuid;

het standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid van 7 februari 2006, met bijlagen;

de reactie van verzoeker van 23 februari 2006 op het standpunt van de korpsbeheerder alsmede de door de korpsbeheerder verstrekte stukken, met bijlagen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Artikel 24, eerste lid van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990

"1. De bestuurder mag zijn voertuig niet parkeren:

a. bij een kruispunt op een afstand van minder dan vijf meter daarvan;

b. voor een inrit of een uitrit"

2. Artikel 5 Wegenverkeerswet 1994

"Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd."